

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716203483
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7716203483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne: K. N., rod. P., nar. XX.U. XXXX, bytom X. U., Š.R. X, zastúpená JUDr. Petrom Majerníkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Werferova 1, proti žalovanému: IUVENTA Michalovce, s.r.o., so sídlom v Michalovciach, Karola Kuzmányho 6225, IČO: 36 597 678, o zaplatenie 1.560 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 10.januára 2018, sp. zn. 16C/77/2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 10.januára 2018, č.k. 16C/77/2016-162 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 1.560 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy 390 € od 16.10.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy 390 € od 16.11.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy 390 € od 16.12.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy 390 € od 16.1.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobkyňi priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 1.560 € s príslušenstvom titulom odmeny z hráčskej zmluvy (ďalej aj len zmluva) zo dňa 1.7.2007 v znení jej dodatkov za obdobie od 1.9.2015 do 31.12.2015 mesačne vo výške 390 €.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobkyňa vykonávala za odplatu športovú činnosť u žalovaného na základe zmluvy o výkone športovej činnosti, tzv. hráčskej zmluvy zo dňa 1.7.2007. Dňa 27.1.2014 predložila žalovanému lekársku správu s oznámením o tehotenstve a žalovaný odsúhlasil dočasné prerušenie jej aktívnej športovej činnosti do ukončenia materskej, resp. rodičovskej dovolenky, prípadne do rozhodnutia jej lekára o opätovnom zaradení do aktívnej činnosti. Listom zo dňa 29.7.2015 žalobkyňa oznámila žalovanému, že od 1.9.2015 ukončuje prerušenie športovej činnosti, ktorú mala prerušenú z dôvodu materskej dovolenky. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa predtým, než nastúpila na materskú dovolenku, vykonávala športovú činnosť v družstve žien a za jej výkon bola odmeňovaná v zmysle dodatku č. 5 k zmluve o výkone športovej činnosti zo dňa 27.11.2012. V zmysle tohto dodatku sa hráčska zmluva, pôvodne uzavretá na dobu určitú od 1.7.2007 do 30.6.2012, zmenila na zmluvu uzavretú na dobu určitú do 30.6.2015, t.j. jej platnosť sa predĺžila o dobu hostovania žalobkyne v HK

Slovan Duslo Šaľa, ktoré trvalo 28 mesiacov. V zmysle tohto dodatku bola dohodnutá mesačná odmena žalobkyne za vykonanú športovú činnosť vo výške 650 €, ktorá pozostávala zo základnej odmeny vo výške 390 € a osobnej odmeny vo výške 260 €. Žalobkyňa po nástupe z materskej dovolenky trénovala a vykonávala športovú činnosť v družstve dorasteniek, čo mal súd za preukázané z výpovede svedka Z.M., svedkyne M. a dokladov o dochádzke dorasteniek za obdobie od septembra 2015 do decembra 2015. Žalovaný v konaní nepopieral, že žalobkyni neumožnil trénovať po návrate z materskej dovolenky v družstve žien a že nebola odmeňovaná v zmysle dodatku č. 5 k hráčskej zmluve, pričom sa bránil tým, že nemala vykonanú lekársku prehliadku u lekára klubu U.. F. V., z ktorého dôvodu ju nemohol zaradiť pre športovú činnosť družstva žien, nakoľko to nedovoľoval jej zdravotný stav a bolo by to v rozpore s predpismi WHIL.

4. Právne posudzoval vec podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka, teda zmluvu o výkone športovej činnosti (hráčsku zmluvu) považoval za inú, nepomenovanú zmluvu v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z čl. III. bod 18 zmluvy, v zmysle ktorého „Počas trvania zmluvy, ak hráčka je nútená dlhodobo prerušiť športovú činnosť v dôsledku materskej dovolenky, resp. dlhodobej nemoci, o túto dobu sa predlžuje plnenie zmluvy, keď hráčka nemohla plniť povinnosti voči klubu, s čím hráčka súhlasí“, dospel k záveru, že hráčska zmluva bola platná aj v čase nástupu žalobkyne po materskej dovolenke dňa 1.9.2015. Keďže žalobkyňa preukázateľne bola na materskej dovolenke od 27.januára 2014 do 1.septembra 2015, o túto dobu sa jej predlžila platnosť hráčskej zmluvy. Po nástupe z materskej dovolenky jej preto patrila odmena v zmysle dodatku č. 5 k tejto zmluve a malo jej byť umožnené žalovaným vykonávať športovú činnosť v zmysle tejto zmluvy, a teda mala byť zaradená do družstva žien. Konštatoval, že v zmluve nie je uvedená povinnosť žalobkyne absolvovať lekársku prehliadku bez toho, aby ju na túto lekársku prehliadku poslal žalovaný. Žalovaný žalobkyňu po nástupe z materskej dovolenky nezaradil na prípravu výkonu športovej činnosti v družstve žien v zmysle hráčskej zmluvy, ani s ňou neuzavrel dodatok k zmluve, na základe ktorého by sa menili podmienky pre žalobkyňu. Žalobkyňa teda po nástupe z materskej dovolenky mala platnú hráčsku zmluvu, v zmysle ktorej mala byť odmeňovaná a zaradená na výkon športovej činnosti v družstve žien tak, ako to bolo pred jej materskou dovolenkou. Napriek tomu, že nebola zaradená do družstva žien, v zmysle pokynov konateľa žalovaného, ako aj trénera Urbana trénovala v družstve dorasteniek, čo potvrdil aj svedok Z., ktorý ju v uvedenom družstve trénoval a čo potvrdila aj svedkyňa M.. Žalovaný žiadnym písomným listinným dokladom nepreukázal, že objednal žalobkyňu na lekársku prehliadku u U.. F. V., ktorej absolvovaním podmieňoval jej zaradenie do družstva žien po návrate z materskej dovolenky v rozpore s uzavretou hráčskou zmluvou. Bola pritom preukázaná prax žalovaného, podľa ktorej hráčky sa zúčastňovali lekárskeho prehliadok u U.. F. V. spoločne, v určitých časových obdobiach, na základe objednávky žalovaného. Žalobkyňa po návrate z materskej dovolenky predložila pritom žalovanému doklad o vyšetrení u svojej obvodnej lekárky U.. L. Č., v zmysle ktorého zdravotný stav žalobkyne je dobrý a je spôsobilá vykonávať športovú činnosť. Za neopodstatnenú považoval námietku žalovaného, že nemôže žalobkyni vyplatiť odmenu za mesiace september až december 2015, nakoľko nevykonávala športovú činnosť v družstve žien, keďže to bol žalovaný, ktorý neumožnil žalobkyni zúčastňovať sa tréningových procesov v družstve žien tvrdiac, že nemá dostatočne dobrý zdravotný stav a neabsolvovala lekársku prehliadku u lekára klubu. Žalovaný v konaní ani nepopieral, že odmenu žalobkyni nevyplatil a keďže žalobkyni zo strany žalovaného nebolo umožnené zaradiť sa po nástupe z materskej dovolenky na výkon tej športovej činnosti, ktorú mala vykonávať v zmysle hráčskej zmluvy, resp. žalovaný neupravil podmienky pre žalobkyňu aj v právnej rovine tak, aby mohla pokračovať vo výkone športovej činnosti v zmysle hráčskej zmluvy, nemôže byť žalobkyni na ťarchu, že sa nemohla zúčastňovať športovej činnosti v družstve žien a že vykonávala tréningy iba v družstve dorasteniek. Zo všetkých týchto dôvodov priznal žalobkyni odmenu za žalované obdobie vo výške po 390 € mesačne, t.j. 1.560 € za obdobie od 1.9.2015 do 31.12.2015.

5. V zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobkyni aj úroky z omeškania z jednotlivých mesačných súm odmeny odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej z nich (odmena za príslušný mesiac bola splatná do 15 dňa nasledujúceho mesiaca - poznámka odvolacieho súdu).

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods.1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že neuznáva nárok žalobkyne na vyplatenie odmeny, nakoľko zmluva o výkone športovej činnosti bola uzavretá na dobu určitú do 30.6.2015, k jej zmene nedošlo dohodnutým spôsobom, a preto skončila jej platnosť, a teda aj nárok žalobkyne na vyplatenie odmeny, čo prezentoval už v konaní na súde prvej inštancie. Poukázal na čl. II. (správne čl. III. - poznámka odvolacieho súdu) bod 18 zmluvy, v zmysle ktorého počas trvania zmluvy, ak hráčka je nútená dlhodobo prerušiť športovú činnosť v dôsledku materskej dovolenky, resp. dlhodobej nemoci, tak o túto dobu sa predlžuje plnenie zmluvy, keď hráčka nemohla plniť povinnosti voči klubu, s čím hráčka súhlasí. Podľa jeho názoru išlo o ustanovenie, ktorým si klub zabezpečoval právo predĺžiť pôsobenie hráčky v klube o dobu, počas ktorej hráčka nevykonávala športovú činnosť pre klub. Išlo však o právo, nie o povinnosť predĺžiť platnosť hráčskej zmluvy. Žalobkyňa oznámila žalovanému, že dňa 1.9.2015 ukončuje materskú dovolenku a chce sa zapojiť opätovne do družstva žien. Toto oznámenie však bolo doručené žalovanému až po ukončení hráčskej zmluvy a zostavení hráčskeho kalendára na rok 2015/2016 a keďže žalobkyňa nepreložila žalovanému ním požadovaný doklad - potvrdenie športového lekára o tom, že je schopná na výkon profesionálnej hráčky hádzanej, nedošlo medzi stranami sporu k dohode o predĺžení platnosti hráčskej zmluvy vo forme, na ktorej sa strany sporu dohodli v čl. VIII., t.j. formou písomného dodatku k zmluve. K dohode o predĺžení platnosti hráčskej zmluvy nedošlo, čo nakoniec potvrdila aj sama žalobkyňa na pojednávaní dňa 24.5.2017, keď uviedla, že ďalší dodatok fyzicky nepodpisali kvôli tomu, že sa nevedeli dohodnúť na odmene za výkon športovej činnosti. Žalobkyňa si teda bola vedomá toho, že hráčska zmluva skončila, a preto odmietla hrať aj vtedy, keď ju chcel žalovaný nominovať na zápas junioriek. V ďalšom poukázal na skutočnosť, že práva a povinnosti medzi sporovými stranami sa riadia Občianskym zákonníkom a nejde o pracovnoprávny vzťah, na ktorý by sa vzťahovali ustanovenia Zákonníka práce. Nakoniec zdôraznil potrebu písomnej zmeny uzavretej dohody, k čomu však v prejednávanej spore nedošlo. Namietal aj nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu, a teda jeho nepreskúmateľnosť.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny a náležité odôvodnený potvrdiť. K argumentácii žalovaného, že článok III. bod 18 hráčskej zmluvy predstavoval možnosť a nie povinnosť klubu predĺžiť hráčke zmluvu o čas materskej dovolenky uviedla, že ustanovenie zmluvy je celkom jednoznačné a nepripúšťajúce viacero výkladov. Z predmetného ustanovenia zmluvy nepochybne vyplýva, že zmluva sa predlžuje o dobu materskej dovolenky, a to automaticky, bez potreby ďalších úkonov, k čomu si klub zabezpečil aj predbežný a neodvolateľný súhlas hráčky formulovaný „s čím hráčka súhlasí“. Znenie zmluvy pritom vypracoval klub a v zmluve si stanovil podmienky, ktoré nebolo možné zo strany hráčky meniť, iba s nimi súhlasí. Citované ustanovenie zmluvy teda nie je iba právom klubu na predĺženie zmluvy, ako to žalovaný uvádza, ale je zároveň aj jeho povinnosťou. Poukázala na to, že dňa 27.1.2014 žalovaný po obdržaní lekárskej správy, preukazujúcej tehotenstvo žalobkyne, písomne súhlasil s dočasným prerušením jej aktívnej činnosti, pričom výslovne poukázal na ustanovenie článku III. bod 18 hráčskej zmluvy. Pokiaľ by aj súd vyhodnotil citované ustanovenie zmluvy ako možnosť klubu požadovať predĺženie zmluvy, listom zo dňa 27.1.2014 klub toto svoje oprávnenie výslovne aplikoval. Ďalší dodatok k zmluve uzavretý skutočne nebol, avšak jeho predmetom mala byť výlučne úprava odmeny za výkon športovej činnosti, a nie predĺženie platnosti zmluvy, ktorá bola nepochybne platná. Nakoľko k uzatvoreniu zmluvy nedošlo, právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným sa naďalej riadil ustanoveniami platnej zmluvy, ktorej platnosť bola predĺžená v súlade s ustanovením článku III. bod 18. Namietala ďalej, že argument žalovaného o zániku zmluvy je v konaní nový a doposiaľ ho žalovaný neaplikoval, a to ani vo vyjadrení k žalobe, kde platnosť zmluvy žiadnym spôsobom nespochybnil, tento argument je účelový a keďže bol uplatnený až v odvolacom konaní, nie je prípustný. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Žalovaný v replike znovu zopakoval svoje námietky o nepreskúmateľnosti rozsudku a trval na tom, že námietku zániku zmluvy prezentoval už počas konania, pričom poukázal na vyjadrenia žalobkyne o neuzatvorení ďalšieho dodatku k zmluve.

10. Žalobkyňa v duplike zotrvala na svojich argumentoch vo vyjadrení k odvolaniu, ako aj na tej skutočnosti, že žalovaný až v odvolacom konaní uvádza argument o zániku zmluvy dňom 30.6.2015. K tomu zopakovala, že k zániku platnosti zmluvy nemohlo dôjsť dňom 30.6.2015, keďže doba platnosti zmluvy sa predĺžila o čas jej materskej dovolenky.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20. novembra 2018 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 13. novembra 2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j., súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

20. Predmetom konania je zaplata sumy 1.560 € titulom odmeny z hráčskej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu dňa 1.7.2007, v zmysle jej dodatkov, a to za obdobie od 1.9.2015 do 31.12.2015 vo výške 390 € mesačne. V tomto období žalobkyňa po ukončení materskej dovolenky ukončila prerušenie športovej činnosti, trvajúcej od 27.1.2014 a v zmysle platnej hráčskej zmluvy domáhala sa zaradenia do športovej činnosti klubu žalovaného v družstve žien. Žalovaný počas konania na súde prvej inštancie sa bránil tým, že žalobkyňa nemohla byť zaradená do tohto družstva z dôvodu, že nemala vykonanú lekársku prehliadku u lekára klubu U. F. V. a tým nebola splnená podmienka pre jej zaradenie do športovej činnosti družstva žien.

21. Podstatou odvolacích námietok žalovaného je tvrdenie o skončení platnosti hráčskej zmluvy dňom 30.6.2015 z dôvodu, že strany sporu neuzavreli písomný dodatok o predĺžení platnosti zmluvy a článok III. bod 18 hráčskej zmluvy v znení dodatkov neznamena automatické predĺženie platnosti zmluvy o dobu trvania materskej dovolenky, resp. dlhodobej nemoci. V nadväznosti na tvrdenia o skončení platnosti zmluvy argumentoval nedôvodnosťou uplatneného nároku na odmenu, na ktorú nárok žalobkyni zanikol skončením platnosti zmluvy, t.j. dňom 30.6.2015.

22. Túto obranu uviedol žalovaný prvýkrát až v záverečnej reči pred vyhlásením rozsudku na pojednávaní dňa 10. januára 2018 a súd sa s touto obranou pri rozhodovaní vypořiadal tak, že hráčska zmluva zo dňa 1.7.2007 v znení dodatkov bola platná aj po ukončení materskej dovolenky žalobkyne, teda dňa 1.9.2015, keďže jej platnosť sa predĺžila o dobu materskej dovolenky žalobkyne, trvajúcej od 27.1.2014 do 31.8.2015. Z týchto dôvodov uzavrel, že žalobkyni patrila odmena v zmysle tejto hráčskej zmluvy a žalovaný jej bol povinný umožniť vykonávať športovú činnosť v zmysle tejto zmluvy, t.j. v družstve žien.

23. S týmto správnym záverom súdu prvej inštancie sa stotožňuje aj odvolací súd.

24. V zmysle hráčskej zmluvy zo dňa 1.7.2007 v znení dodatkov, článku III. bod 18: „Počas trvania zmluvy, ak hráčka je nútená dlhodobo prerušiť športovú činnosť v dôsledku materskej dovolenky, resp. dlhodobej nemoci, tak o túto dobu sa predlžuje plnenie zmluvy, keď hráčka nemohla plniť povinnosti voči klubu, s čím hráčka súhlasí. Za dlhodobú nemoc sa považuje obdobie práceneschopnosti a následne rekonvalescencie, počas ktorej hráčka nie je spôsobilá plniť záväzky vyplývajúce zo zmluvy v celkovom trvaní dlhšom ako 180 dní“.

25. Zmluva o výkone športovej činnosti (hráčska zmluva) bola medzi stranami sporu dňa 1.7.2007 uzavretá na dobu určitú do 30.6.2012, pričom k predĺženiu doby platnosti zmluvy došlo dodatkom č. 5 tak, že zmluva sa uzatvára na dobu do 30.6.2015.

26. V konaní nebola sporná ani tá skutočnosť, že dňom 27.1.2014 došlo k prerušeniu športovej činnosti žalobkyne z dôvodu nástupu na materskú dovolenku a k ukončeniu tohto prerušenia došlo dňom 1.9.2015, čo žalobkyňa oznámila žalovanému listom zo dňa 29.7.2015.

27. Vychádzajúc z citovaného znenia článku III. bod 18 hráčskej zmluvy dohodnutá doba platnosti zmluvy sa predlžuje o dobu, keď hráčka nemôže plniť povinnosti voči klubu v dôsledku materskej dovolenky, resp. dlhodobej nemoci, s čím žalobkyňa zároveň aj vyjadrila svoj súhlas.

28. K predĺženiu platnosti zmluvy o dobu vyššiu uvedených prekážok (materská dovolenka alebo dlhodobá nemoc) tak dochádza bez ďalších podmienok priamo na základe dohody zmluvných strán a nevyžaduje sa žiadny ďalší prejav vôle zmluvných strán, smerujúci k vyvoleniu takéhoto účinku, ako to nesprávne prezentuje žalovaný v odvolaní.

29. Vyššie citované ustanovenie zmluvy nedáva stranám sporu na výber, či pristúpia k predĺženiu platnosti zmluvy, teda nezakotvuje možnosť na základe ich dohody platnosť tejto zmluvy predĺžiť, ale účinok predĺženia platnosti zmluvy priamo upravuje bez viazanosti na akékoľvek podmienky a bez potreby vykonania ďalších úkonov. Pre to, aby došlo k predĺženiu platnosti zmluvy, je potrebné splniť iba tú podmienku, aby dôvodom prerušenia športovej činnosti bola materská dovolenka alebo dlhodobá nemoc, čo v predjednávanej veci nepochybne splnené bolo.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa mala prerušený výkon športovej činnosti od 27.1.2014 do 31.8.2015 z dôvodu materskej dovolenky, t.j. po dobu 19 mesiacov, o túto dobu sa predĺžila platnosť hráčskej zmluvy, dohodnutej na dobu do 30.6.2015, a teda v žalovanom období boli strany sporu viazané svojimi zmluvnými prejavmi a boli povinné plniť svoje povinnosti vyplývajúce z tejto hráčskej zmluvy.

31. Kým žalobkyňa bola pripravená plniť si svoje povinnosti vo vzťahu k výkonu športovej činnosti, dožadovala sa zaradenia do tréningovej činnosti družstva žien a potom, čo jej táto možnosť bola odmietnutá, zaradila sa do tréningového programu dorasteniek, žalovaný si svoje povinnosti z tejto zmluvy neplnil, keď neumožnil žalobkyni výkon športovej činnosti v družstiev žien a tento podmieňoval lekárskou prehliadkou u športového lekára U.. F. V., ktorú však od žalobkyne ani po jej nástupe na materskú dovolenku preukázateľne nepožadoval a nezabezpečil jej možnosť ju absolvovať. Vyššie uvedené skutočnosti však žalovaného nezabávajú povinnosti poskytovať žalobkyni odmenu v zmysle uzavretej hráčskej zmluvy, pretože neplnenie povinností žalovaného nemôže byť žalobkyni na ujmu.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd prvej inštancie vecne správne, ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni odmenu vo výške 1.560 € s úrokom z omeškania tak, ako je tento správne špecifikovaný vo výroku napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 CSP potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1,2 CSP.

35. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnému žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).